

noget, hun kort forinden var kommen til at opleve paa Nedrejsen gennem Tyskland, en uhyggelig og oprørende Tildragelse, der i det hele skulde blive skæbnesvanger for den overfølsomme unge Piges Fremtid.

Det var paa en af Berlins store Banegaarde. Jakobe var kørt derhen for at tage imod en fra Hamborg kommende Veninde, sammen med hvem hun et Par Timer senere skulde fortsætte Rejsen sydpaa. Idet hun fra Forhallen traadte ind under den mægtige Glashvælving, saa' hun noget borte paa Perronen en Opstilling af ynkværdige Skikkelser — Mænd, Kvinder og Børn — hvorom en Kreds af Nysgærrige stod og gabede, idet de holdtes i Afstand af et Par Politibetjente. Paa Grund af Staklernes sydlandske Udseende og de brogede og fantastiske Pjaltedragter, hvori særlig Kvinderne havde indhyllet sig, tænkte hun, at det var en forkommen Gøglertrup, der af Mynlighederne befordredes tilbage til Hjemstedet; og af Frygt for det stærke Indtryk, Synet af menneskelig Elendighed altid gjorde paa hende, vendte hun sig henimod den modsatte Ende af Perronen for at opsøge en Ventesal. Paa Vejen derhen mødte hun to Mænd, der bar en Baare; og paa denne laa — blot tildækket med en Kappe — en gammel, udtæret Mand, der saa' sig forvildet om med et Par feberglødende Øjne. Mere og mere uhyggelig tilmode paaskyndede